

Akti Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende havde i og for sig hellere set, at det var Banklovsforslaget og Sparekasselovforslaget, der var blevet forelagt, da de efter min Mening er mere betydningsfulde. Naar de ikke er blevet forelagt, er det sikkert ud fra den Betragtning, at den højttærede Minister ikke har villet forstyrre Borgfreden og maaske ikke havde ventet, at der om en Aktielov skulde komme synderlig Strid, medens der om de andre Love har staaet mere Kamp. Dette Lovforslags Behandling har, som sagt, snart staaet paa i 20 Aar, idet det har været behandlet baade af en Kommission og af Udvalg og nu 5—6 Gange har været forelagt Rigsdagen. Men det er dog første Gang, at det er blevet vedtaget af et af Tingene. Der er her i Landet ca. 4,000 Aktieselskaber med en Kapital paa en Milliard Kr. Der er for saa vidt god Grund til at lovgive paa dette Omraade, særlig i disse Tider, hvor der opstaar det ene nye Aktieselskab efter det andet.

Dette Lovforslag er efterhaanden blevet stærkt reduceret. Det er ikke nær saa omfattende som det Forslag, der i sin Tid fremkom fra Kommissionen. Det gør maaske derfor heller ikke saa megen Nytte. Der er maaske dem, der vil sige, at det er heldigt, at Lovforslaget ikke er saa stort. Jeg synes nu, at det Lovforslag, der i sin Tid fremkom fra Kommissionen, var betydelig bedre og mere indgribende. Naar Forslaget er blevet saa stærkt reduceret, er der maaske heller ikke saa megen Grund til at kritisere det, idet det jo saa ikke er saa indgribende. Der er dog et Punkt, som allerede er nævnt, og som jeg ogsaa vil omtale. Det er det, at Lovforslaget ogsaa angaar Forsikringsaktieselskaber. Som bekendt blev der til Landstinget indgivet et Andragende fra disse om at blive undtaget, og jeg tror, at det vilde have været heldigt, om de ikke var medtagne. Thi for de almindelige Aktieselskaber skal Loven jo være saaledes, at den værner Aktionærernes Interesser, medens den paa Forsikringsvæsenets Omraade først og fremmest skal gaa ud paa at værne de forsikredes Interesser. Det er eller kan være to meget forskellige Ting. Det er derfor ikke saa let at faa Lovgivningsbestemmelser til at passe paa dem begge. Der er i hvert Fald en Ting, som jeg synes vilde være heldig, og det er, at der blev krævet, at intet Forsikringsaktieselskab eller maaske overhovedet intet Aktieselskab burde kunne stiftes, medmindre der var indbetalt mindst 25 pCt. af Aktiekapitalen. Det er særlig i For-

sikringsaktieselskaber, den Form benyttes, at man indbetaler 10 pCt. af Kapitalen og giver Forskrivning for Resten. Dette kan medføre uheldige Forhold, og det kritiseres stærkt i den udenlandske Fagpresse. Jeg kan saaledes henvise til nogle Artikler i det engelske Blad „Fair Play“, hvori der kræves, at danske Forsikringsselskaber skulde, naar de driver Forretning i Udlandet, deponere et større Beløb, fordi de med den ringe indbetalte Del af Aktiekapitalen ikke kan anses for tilstrækkelig solide. Naar Forsikringsselskabet driver mange forskelligartede Forsikringsvirksomheder, tror jeg ogsaa, det Tilfælde let kan indtræffe, at der maa indkaldes mere af Kapitalen, og saa er det ikke sikkert, at den, der har givet Forskrivningen, i det Øjeblik er god nok for den. Det gaar ofte saaledes til, naar Folk tegner den Slags Aktier, at det bliver sagt til dem, at Forskrivningerne aldrig vil blive effektive, de betyder ingenting o. s. v. — og naar der saa indkaldes yderligere Indbetaling, kan Folk ikke opfylde deres Forskrivning. Det vilde derfor være heldigt, om det blev fastsat i Lovgivningen, at der altid skulde indbetales i hvert Fald mindst 25 pCt. saaledes som det er fastsat i Livsforsikringsloven.

Jeg skal ikke dvæle ved den Strid, der har været i det andet Ting om, hvorvidt Andelsselskaber ogsaa burde inddrages under Loven. Naar selve den Mand, som her i Landet er Andelssagens Fader, Landstingsmand P. Bojsen, kunde stemme for dette Lovforslag, kan man sikkert gaa ud fra, at Andelsselskaberne ikke i nogen som helst Henseende vil blive brøstholdne. Rent personligt er jeg i høj Grad en Ven af Andelsforetagenderne og mener, at de har gjort Landet ganske overordentlig megen Nytte. Og jeg synes, at den Resolution, der er vedtaget om, at denne Lov ikke burde gælde Andelsselskaberne, rammer noget ved Siden af, idet Loven i Virkeligheden ikke gælder for de egentlige Andelsselskaber, men kun dem, der ikke er rigtige Andelsselskaber, idet de f. Eks. tillige handler med andre end Medlemmer. Men selv om disse Andelsselskaber kommer ind under Loven, ser jeg ikke, at de lider nogen nævneværdig Skade, thi Loven er, som sagt, ikke saa overordentlig betydende i nogen som helst Henseende; hvad den kræver, er i Virkeligheden med faa Ord, at alting skal gaa rigtigt til, og det kan Andelsselskaberne ikke i nogen som helst Henseende have noget imod.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch)